

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies duodecimus, decimus tertius et decimus quartus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1868

De S. Florentio Martyre Thessalonicæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71232)

A ob jam dicta contrario verosimilius, ita, an sub Nerone, an serius, res acciderit, apparet admodum incertum ob parvam fidem, quam e dictis, quod eam sub Nerone collocat, Breviarium Toletanum, a Tamaio citatum, meretur. Hinc eos, indefinite

ob rationem, in Commentario SS. Fausti, Januarii et Martialis actis prævio, allegatam, loquendo, verosimillime martyrium ante annum CCCXII subisse, Notis numericis jam supra in margine positis, indicavi.

AUCTORE
C. B.

* Nota 14.

DE S. FLORENTIO MARTYRE

THESSALONICÆ.

E Martyrologiis.

VEROSIMIL-
ME ANTE AN-
NUM CCCLII.
B

Sanctus, qui
ob rationem
hic allegatam
Operi nostro
inse-
ritur, parum
est notus,

nec ipsum,
quod de eo
Menæa sup-
peditant,

quodque huc
Græce

I nter Sanctos non paucos, e Græcorum Fastis Sacris in Martyrologium Romanum hodiernum illatos, numerandus etiam venit Florentius martyr, hodie in hoc annuntiatu sequentibus verbis: Thessalonicæ sancti Florentii martyris, qui post varia tormenta igne combustus est. Hinc factum, ut, quamvis Græci Sanctis etiam subinde accenseant honore isthoc indignos, Florentio tamen in Opere nostro hic dare locum veritus non sim, animo etiam ita partim comparatus ex eo, quod nihil etiam aliunde occurrat, quod, ne is Sanctis annumeretur, impediatur. Verum, etsi sic habeat, vix tamen quidquam, quo lectori sat notus reddatur, invenio. Ab omnibus enim non tantum Latinorum, sed et Græcorum scriptoribus silentio præteritus, e solis fere horum, quibus tamen et Galesinius addendus, Fastis Sacris, Menæis videlicet, nec non Basiliano et Sirlitiano Menæologiis innotescit.

2 Nec ipsamet tria, quibus in hisce id fit, Florentii elogium nos multa de hoc edocent; verum, cum equidem haud alibi, quæ ad nostrum istum Sanctum spectant, litteris mandata inveniuntur, elogium illa, ut qualiscumque saltem de Sancto habeatur notitia, haud prorsus frustra allegari queunt; cum autem adeo invicem sint consona, ut, si quis, quæ in eorum uno traduntur, cognovit, is simul, quæ in duobus aliis memorantur, habiturus sit comperta, ut pauca, quæ ad Florentium spectant ac utcumque nota sunt, habeat perspecta, hic unum, quod Menæa suppeditant, elogium una cum versiculo, quem pro more, in illis usitato, id præfert, ob oculos pono, addita, qua et hic et illud in linguam Latinam vertitur, interpretatione.

3 Versiculus Græcè sic habet:

Ὁ Ἅγιος οἷον μάρτυρος Φλορεντίου,
Πρὸς τὴν φλόγα τρέχοντος ὡσπερ πρὸς δρόσον.
Latine autem sic sonat:
O Florentii, per flammam veluti
per rorem, currentis quanta fiducia!

Ad elogium modo progrediamur. Id sequentibus concipitur his Græcis verbis:

Ὁ ἅγιος μάρτυρ Φλορέντιος ὑπῆρχεν ἐν πόλει Θεσσαλονίκης· Χριστιανὸς δὲ ὢν καὶ ζηλωτὴς τοῦ καλοῦ ἕβριζε καὶ διεβάλλεν ἐπὶ πάντων τοῖς θεοῖς τῶν Ἑλλήνων· ἐπιστήριζε δὲ τοὺς Χριστιανοὺς τῇ πρὸς Χριστὸν πίστει καὶ παντοίως ὠδήγει πρὸς τὴν τῶν θεῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργασίαν. Οὕτω δὲ ποιῶν ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς χώρας ἡγεμόνος, καὶ ἐρωτηθεὶς, τὸν μὲν Χριστὸν παρήρησιζα ὡμολόγησεν ἐνώπιον πάντων ὄντα Θεὸν προαιώνιον καὶ ποιητὴν τοῦ παντός. Τοὺς δὲ τῶν Ἑλλήνων θεοὺς ξύλα, λίθους, χρυσόν, ἄργυρον, χαλκόν, σίδηρον, εἰδῶλα ἀψυχα καὶ ἀναίσθητα· καὶ ταῦτα εἰπὼν τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου καὶ ζέεται, καὶ πυρᾶς ἀναφθεῖστος μεγάλης, ἐμβάλλεται ἐν αὐτῇ χαιρών, καὶ προσευχόμενος, ἐν αὐτῇ καὶ εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ ἐτελειώθη.

4 Latine autem vertitur hunc in modum: Sanctus martyr Florentius Thessalonicensis erat, et cum esset Christiano bonique amore inflammatus, explosit et execratus est omnes ethnicorum deos, Christianosque valde in fide confirmavit, eosdemque exemplo suo ad observanda Dei mandata excitavit. Dum autem hæc facit, a regionis præside comprehensus et interrogatus, audacter confessus est, Christum ab omni eternitate esse Deum, Conditorum totius universi; ethnicorum vero deos esse truncos, lapides, aurum, argentum, æs, ferrum inanimisque absque sensu statuas. Hinc crudeliter cæsus in equuleo suspenditur, ferro laniatur, rogoque ingenti accenso gaudens immisus, preces inter ac Dei laudes et gratiarum actiones consumptus est.

5 Tale est, quod huc e Menæis transcribendum duci, Florentii elogium; cum autem præter locum, quo is natus, martyriique, quo occubuit, genus, nihil fere nos edoceat, imo ne verbum quidem, e quo utcumque vel seculum, quo id factum sit, determinari queat, suppeditet, hinc indefinite loqui compulsum, Sanctumque equidem verosimillime ante annum trecentimum duodecimum martyrio vitam finisse, ob rationem in Commentario, SS. Fausti, Januarii et Martialis Actis prævio, num. 7 allegatam existimans, re etiam ipsa id ante annum istum verosimillime accidisse, supra in margine indicavi.

E

et Latine
transcribitur,

F

elogium multa nos præter locum nativum et genus martyrii docet.